

Lenteschool 2007 - 'Domo Arigato Gosaimashita'

Door Marieke Vloemans

'Wel een verhaaltje schrijven he!' Met een grote glimlach neem ik vrijdag ochtend afscheid van Lawrence. De Lenteschool is voor mij met wat dagen verlengd. Maar de inspiratie voor een verhaal over de Lenteschool blijft uit. Totdat ik weer terug in Leeuwarden ben en uiteten geweest ben met de Aikido groep uit Leeuwarden.

De lenteschool begint voor mij anders dan andere jaren. Niet vanuit Den Haag begint de reis. Veel verder op de route, in Leeuwarden word ik opgehaald. Max en Arnoud hebben voor mij nog een plekje gevonden in de mattenwagen. Met z'n drieën voorin is het laatste stukje naar de boot erg gezellig. Van Max krijg ik een magneet van het 'spirituele punt' op de afsluitdijk. Zo ben ik er dit jaar ook een beetje geweest. Op de boot komen we Onno en Roland en hun gezinnen tegen. Veel sneller dan ik verwacht had, zijn we alweer aan de overkant. Ameland! Met goede zin begin ik aan de week. Ik heb twee doelen voor mezelf gesteld; veel trainen en de mensen die ik zo mis weer veel spreken. Gelukkig zit ik bij gezellige mensen in het huisje! Dat begint al goed. De matten neerleggen is met een paar man zo gedaan. De lenteschool kan beginnen!

Ik ben nog niet echt bezig met wat er vorig jaar gebeurd is. Pas als ik op de mat zit voor m'n eerste les van Fujita Sensei besef ik het. 'Shit, Peter is er niet bij', galmt door m'n hoofd. Voor een paar seconden voel ik me intens verdrietig en heb eigenlijk geen zin meer om te trainen. Het is nog steeds zo'n gemis. Zijn aanwezigheid was altijd heel groot. En dat merk je. Z'n lach, z'n aansporingen. Ik mis het. Maar als we eenmaal bezig zijn met trainen voel ik me alleen nog maar gelukkig. Met de spirit van Bacas Sensei trainen we. Van een uurtje per week naar 14 uur in vier dagen, vind ik van mezelf best goed. Ik heb dan ook een tevreden gevoel als de Lenteschool afgelopen is. Veel te snel vliegen de dagen voorbij. Het trainen, zwemmen, dansen, feesten, eten, slapen, opstaan, ontbijten met croissants, de hele Lenteschool is vol met leuke dingen met prachtige en gezellige mensen. Gelukkig mag ik nog een dagje blijven met Myrthe en haar familie. Spelletjes spelen, uitwaaien op het strand, wandelen en dan ook met de boot terug naar het vaste land. Bijna rijden langs m'n huis in Leeuwarden, toch ga ik mee naar Den Haag. Niet alleen omdat ik m'n moeder wel weer wil zien, ook omdat donderdag avond Bueno Sensei langs komt. Twee jaar geleden heb ik ook bij hem getraind en dat vond ik heel mooi.

'Eyesabakkies', dat was zijn motto. Deze kans kan ik me niet laten ontglippen! Toch met wat spierpijn en stijve benen ga ik trainen. Het is alle pijn en moeite waard. Wat een ervaring weer! De rust, de ontspannenheid, de zachte kant van Aikido. Vier aandachtspunten: centre, posture, contact and relax. Ik ben blij om nog even de mensen te zien en te kunnen trainen. Dan besluit ik om ook vrijdagochtend te gaan trainen. Ik moet er wat voor over hebben. Om 6.00 uur uit bed. Maar weer is het alles waard. Met zeven man staan we op de mat in de EPO en ook hier is de rust en ontspannenheid te voelen. Heerlijk!

's Middags ga ik weer terug naar Leeuwarden. Een training, een demonstratie en dan uit eten met z'n allen. Voor het eerst in m'n leven Sushi gegeten. Wat heerlijk zeg! Weer een mooie ervaring! Ik besef me dat het toch mooi is. Weer met Aikido, weer met gezellige mensen. Het is toch een bepaald soort mensen wat op Aikido af komt. Dezelfde gezelligheid en het groepsgevoel speelt hier ook. 'Ben je gelukkig?' vraagt Merlijn, mijn Aikidoleraar uit Leeuwarden. Ja, ik ben heel gelukkig!

Bedankt, iedereen die me zo gelukkig maakt! Domo arigato gosaimashita!

De tekst van Marieke was te lezen op haar hyves, 11 maart 2007.